

Sygn. akt II CNP 3/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2021 r.

skargi R. O.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 marca 2020 r., sygn. akt VII Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa S. M. i A. M.

przeciwko R. O.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącego na rzecz S. M. i A. M.
solidarnie 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

R. O. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wydanego w dniu 3 marca 2020 r. przez Sąd Okręgowy w S. (sygn. akt VII Ca (...)) w sprawie z powództwa S. M. i A. M. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oraz wydanego oraz postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania wydanego przed Sąd Okręgowy w S. w tym samym dniu (sygn..akt VII Cz (...)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. szczegółowo i ściśle określa wymagania konstrukcyjne sformalizowanego środka prawnego, jakim jest skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga zatem powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz wnioszek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wniesiona przez pozwanego skarga nie spełnia wskazanych wymagań. Przytoczenie podstaw skargi nie polega na zbiorczym wskazaniu szeregu przepisów prawa materialnego i procesowego i ogólnikowym stwierdzeniu, że doszło do naruszenia podstawowych zasad polskiego porządku prawnego określonych w Konstytucji, kodeksie cywilnym oraz kodeksie postępowania cywilnego przez nieuwzględnienie apelacji i naruszenie zasad ponownego rozpoznania. Przytoczenie podstaw skargi polega bowiem na wskazaniu konkretnego przepisu prawa i wyjaśnieniu w stosunku do każdego z nich na czym zarzucane naruszenie polegało. Konieczne jest też wykazanie normalnego związku przyczynowego pomiędzy naruszeniem konkretnego przepisu a niezgodnością orzeczenia z prawem. Te same przepisy zostały wskazane jako te, z którymi wyrok jest niezgodny. Tymczasem zachodzi zasadnicza różnica pomiędzy spełnieniem wymagań określonych w art. 424⁵ pkt 2 i w pkt 3 tego przepisu, bowiem naruszenie konkretnych przepisów nie musi oznaczać, że wyrok jest niezgodny z prawem. Związek przyczynowy, o jakim mowa wyżej, nie został wykazany.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 424⁴ k.p.c.).

Uzasadnienie skargi jednak koncentruje się wokół zarzutu niewłaściwej oceny dowodów i wadliwego ustalenia zasadniczej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, to jest tego, czy otrzymał czy też nie otrzymał od powodów kwoty przedstawionej przez nich do potrącenia.

Wymaga również podkreślenia, że nie jest dopuszczalna skarga na orzeczenie o kosztach postępowania. Kwestia ta była wielokrotnie wyjaśniana w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zatem nie istnieje potrzeba powracania do tego po raz kolejny.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c